ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор школи І-ІІІ ступенів №36
імені С.П. Корольова міста Києва
_____ Оксана КУЗІВ
«___» _____ 2026 року

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПОРЯДОК ЗАПОБІГАННЯ, РЕАГУВАННЯ ТА РОЗГЛЯДУ ВИПАДКІВ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ), НАСИЛЬСТВА ТА ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ДІТЬМИ У ШКОЛІ І-ІІІ СТУПЕНІВ №36 ІМЕНІ С.П. КОРОЛЬОВА МІСТА КИЄВА

Схвалено на засіданні
педагогічної ради
(протокол № 1 від 31.08.2026)

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення визначає порядок запобігання, реагування, розгляду та застосування заходів виховного впливу у разі виявлення фактів булінгу (цькування), насильства або жорстокого поводження стосовно здобувачів освіти, педагогічних та інших учасників освітнього процесу в Школі І–ІІІ ступенів № 36 імені С. П. Корольова міста Києва (далі — заклад освіти).

1.2. Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про охорону дитинства», «Про запобігання та протидію домашньому насильству», Наказу МОН України від 18.06.2026 № 961 «Про внесення змін до Порядку реагування на випадки булінгу (цькування) та Порядку застосування заходів виховного впливу», Постанови КМУ від 19.11.2025 № 1513 «Про затвердження Порядку реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми» та Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми (постанова КМУ від 04.06.2025 № 658).

1.3. Основні поняття:

1.3.1. Булінг (цькування) — діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у:

- психологічному;
- фізичному;
- економічному;
- сексуальному насильстві;
- насильстві із застосуванням засобів електронних комунікацій (кібербулінг).

Такі дії вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

1.3.2. Насильство та жорстоке поводження з дитиною — будь-які умисні дії фізичного, психологічного, сексуального чи економічного спрямування, а також бездіяльність (недбале ставлення), які:

- порушують права та свободи дитини;

- завдають шкоди її здоров'ю, розвитку чи гідності.

1.3.3. Домашнє насильство — це діяння (дії або бездіяльність):

- фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства;

- що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання;

- між родичами, теперішнім або колишнім подружжям;

- між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи шлюбі;

- незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа;

- а також погрози вчинення таких діянь.

Відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

1.3.4. Дитина, яка постраждала від домашнього насильства, — особа, яка не досягла 18 років та:

- зазнала домашнього насильства в будь-якій формі;

- стала свідком (очевидцем/очевидицею) такого насильства.

Якщо домашнє насильство вчинено в присутності малолітньої чи неповнолітньої особи, вона також визнається потерпілою незалежно від того, чи було їй безпосередньо заподіяно шкоду таким правопорушенням. На неї поширюються права потерпілої особи, крім права на відшкодування майнової шкоди.

1.3.5. Сфера дії законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству

Дитина може бути визнана постраждалою від домашнього насильства в таких ситуаціях (незалежно від факту спільного проживання та місця вчинення правопорушення):

Між подружжям та особами, які проживають однією сім'єю:

- між теперішнім подружжям;

- між колишнім подружжям;

- між нареченими;

- між особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у шлюбі;

- від матері (батька) до дітей одного з подружжя (колишнього подружжя) та іншого з подружжя (колишнього подружжя).

Між членами родини та родичами:

- від батьків (матері, батька);

- від діда (баби), прадіда (прабаби);

- від вітчима (мачухи);

- між рідними братами й сестрами;

- між двоюрідними братами й сестрами;

- від інших родичів: дядька (тітки), двоюрідного діда (баби).

З боку осіб, які виконують функції виховання та догляду:

- від опікунів/опікунок, піклувальників/піклувальниць;

- від прийомних батьків;

- від батьків-вихователів/вихователь ок.

Дитина, яка стала свідком домашнього насильства, також визнається постраждалою особою, навіть якщо насильство безпосередньо не було спрямоване проти неї.

1.4. Ознаки булінгу: систематичність (повторюваність); наявність сторін (кривдник/булер, потерпілий/жертва, спостерігачі); заподіяння шкоди, приниження гідності, залякування, спричинення соціальної ізоляції.

ІІ. ОБОВ'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

2.1. Керівник закладу освіти (директор)

1. Організація системи запобігання та протидії насильству:

- забезпечує створення та функціонування системи запобігання та протидії насильству, булінгу (цькуванню) і жорстокому поводженню з дітьми;

- розробляє, затверджує та оприлюднює Положення про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми;

- затверджує план заходів із запобігання та протидії насильству і булінгу (цькуванню), контролює його виконання;

- визначає відповідальну особу за приймання, реєстрацію та облік повідомлень про можливі випадки насильства;

- забезпечує доступність різних способів подання повідомлень, зокрема письмово, усно, телефоном, електронною поштою, а також анонімно;

- організовує інформування працівників, учнів та батьків про порядок повідомлення і реагування на випадки насильства.

2. Розгляд повідомлень та реагування на випадки насильства:

- забезпечує реєстрацію кожного повідомлення в день його надходження (повідомлення, отримані в неробочий час, реєструються в перший наступний робочий день);

- розглядає усні та письмові заяви, скарги й повідомлення про можливі випадки насильства протягом однієї доби з дня реєстрації;

- у разі виявлення ознак насильства невідкладно, але не пізніше трьох годин із часу їх виявлення, вживає заходів для припинення насильства та унеможливлення його повторення;

- у зазначений строк повідомляє батьків або інших законних представників дитини, крім випадків, коли вони є ймовірними кривдниками;

- письмово повідомляє уповноважений підрозділ Національної поліції України та службу у справах дітей та сім'ї за місцем розташування закладу освіти з одночасним інформуванням територіального органу Національної соціальної сервісної служби України та Державної служби у справах дітей;

- за потреби організовує надання домедичної допомоги та виклик бригади екстреної медичної допомоги;

- у разі виявлення ознак домашнього насильства діє відповідно до законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству.

3. Організація роботи комісії:

- формує та затверджує склад комісії з розгляду випадків насильства та/або жорстокого поводження з дітьми;

- забезпечує організацію роботи комісії та оприлюднення інформації про її склад;

- не пізніше ніж протягом трьох робочих днів із дня отримання повідомлення скликає засідання комісії;

- забезпечує дотримання встановлених строків розгляду повідомлень та виконання рішень комісії.

4. Забезпечення допомоги та подальшого супроводу:

- сприяє наданню соціальних, психологічних і психолого-педагогічних послуг дітям, які постраждали від насильства, вчинили насильство або стали його свідками;

- забезпечує взаємодію з органами та службами, уповноваженими здійснювати захист прав дитини;

- сприяє проходженню сторонами випадку насильства відповідних програм для таких осіб;

- здійснює контроль за виконанням рекомендацій комісії та ефективністю заходів реагування;

- забезпечує конфіденційність інформації та захист персональних даних.

2.2. Працівники закладу освіти (педагогічні та інші працівники)

- невідкладно реагувати на будь-які прояви насильства, жорстокого поводження з дитиною або ознаки булінгу (цькування);

- вживати невідкладних заходів для припинення насильства та забезпечення безпеки дитини;

- за потреби надавати домедичну допомогу, викликати бригаду екстреної медичної допомоги та звертатися до органів Національної поліції України;

- невідкладно повідомляти директора закладу освіти про виявлені факти, ознаки або отриману інформацію щодо можливого випадку насильства;

- повідомляти принаймні одного з батьків або інших законних представників дитини, яка постраждала від насильства, та дитини, яка його вчинила, з урахуванням вимог безпеки дитини та законодавчих обмежень;

- забезпечувати доброзичливе, неупереджене ставлення до дитини, не допускати її повторної травматизації;

- дотримуватися конфіденційності та не розголошувати інформацію про обставини випадку стороннім особам;

- співпрацювати з адміністрацією, соціально-психологічною службою та комісією в межах своїх повноважень.

Працівники закладу освіти не проводять самостійного розслідування, не встановлюють винуватість осіб, не здійснюють опитування дитини з метою з'ясування всіх обставин правопорушення та не підміняють повноваження правоохоронних органів.

2.3. Дії адміністрації закладу освіти у разі отримання інформації про домашнє насильство або загрозу його вчинення

У разі отримання повідомлення про домашнє насильство стосовно дитини або особистого виявлення його ознак адміністрація закладу освіти діє відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», Закону України «Про охорону дитинства» та інших нормативно-правових актів.

2.3.1. Невідкладне реагування та забезпечення безпеки дитини:

- вжити заходів для забезпечення безпеки дитини;

- у разі безпосередньої загрози життю чи здоров'ю негайно звернутися до Національної поліції України за номером 102, за потреби викликати екстрену медичну допомогу за номером 103;

- уважно вислухати дитину, яка повідомила про насильство, не засуджувати її, не ставити навідних запитань та не вимагати повторного викладення обставин;

- не залишати повідомлення без реагування.

2.3.2. Документування інформації:

- зафіксувати дату, час, спосіб отримання повідомлення або виявлення ознак насильства;

- задокументувати відомі обставини у службовій записці, акті чи іншому відповідному документі;

- за можливості зафіксувати слова дитини максимально точно, без власних припущень та оцінок;

- забезпечити збереження отриманої інформації та документів з дотриманням конфіденційності.

2.3.3. Забезпечення психологічної підтримки дитини:

- залучити практичного психолога та/або соціального педагога;

- оцінити потребу дитини в психологічній та соціально-педагогічній допомозі;

- організувати подальший психолого-педагогічний супровід;

- за потреби сприяти отриманню дитиною допомоги відповідних фахівців та служб.

2.3.4. Взаємодія з батьками та законними представниками:

- забезпечити комунікацію з батьками або законними представниками дитини з урахуванням найкращих інтересів та безпеки дитини;

- не повідомляти особу, яка може бути причетною до вчинення насильства, якщо таке повідомлення може створити загрозу дитині або перешкодити її захисту;

- у разі підозри щодо вчинення насильства батьками чи законними представниками передати питання захисту дитини уповноваженим органам.

2.3.5. Міжвідомча взаємодія:

- сприяти роботі служби у справах дітей та сім’ї, Національної поліції та інших уповноважених органів;

- надавати необхідну інформацію та документи в межах законодавства;

- виконувати рекомендації уповноважених органів щодо забезпечення безпеки та захисту прав дитини;

- сприяти організації відповідної допомоги та програм для осіб, які вчинили насильство, постраждали від нього або стали його свідками.

2.3.6. Подальший супровід і контроль:

- здійснювати моніторинг психоемоційного стану та освітніх потреб дитини в межах компетенції закладу;

- забезпечувати виконання рекомендацій уповноважених органів;

- за потреби коригувати індивідуальні заходи психолого-педагогічного супроводу;

- не допускати повторного насильства, дискримінації чи стигматизації дитини.

2.3.7. Дотримання конфіденційності:

- не розголошувати інформацію про дитину та обставини випадку;

- обмежувати доступ до відповідних матеріалів колом уповноважених осіб;

- забезпечувати захист персональних даних та недопущення поширення інформації, яка може зашкодити дитині.

2.4. Психологічна служба (практичний психолог, соціальний педагог):

- надає первинну психологічну допомогу дитині, яка постраждала від насильства або жорстокого поводження, сприяє стабілізації її емоційного стану та відчуттю безпеки;

- забезпечує психолого-педагогічний супровід учасників освітнього процесу, залучених до випадку насильства (постраждалої дитини, дитини, яка вчинила насильство, та свідків), з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і найкращих інтересів дитини;

- визначає потребу учасників випадку в психологічній та соціально-педагогічній підтримці, надає відповідні рекомендації щодо подальшого супроводу;

- бере участь у роботі комісії з розгляду повідомлень про випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми в межах своєї компетенції, надає фахові рекомендації щодо організації допомоги учасникам випадку;

- за потреби рекомендує звернення до відповідних спеціалізованих служб або фахівців для отримання додаткової психологічної чи соціальної допомоги;

- організовує та проводить профілактичні, просвітницькі й корекційно-розвивальні заходи, спрямовані на формування навичок ненасильницького спілкування, конструктивного розв'язання конфліктів, поваги до прав і гідності людини;

- дотримується принципів конфіденційності, етичності та недопущення повторної травматизації дитини під час надання допомоги.

2.5. Комісія з розгляду випадків насильства та/або жорстокого поводження з дітьми

Комісія:

- здійснює розгляд та опрацювання повідомлень про випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми;

- збирає й аналізує інформацію щодо обставин повідомленого випадку в межах визначених повноважень;

- за потреби отримує пояснення сторін випадку, батьків або законних представників дитини, свідків;

- оцінює потреби дітей у соціальних та психолого-педагогічних послугах;

- надає рекомендації щодо організації необхідної допомоги;

- готує пропозиції щодо усунення причин та умов, які сприяли виникненню випадку насильства;

- здійснює моніторинг виконання наданих рекомендацій;

- готує рішення та рекомендації за результатами розгляду повідомлення.

Склад комісії становить не менше п'яти осіб. До складу залучається адміністрація закладу освіти та соціально-психологічна служба. Під час

роботи Комісії можуть залучатись представники служби у справах дітей та інші передбачені Порядком представники.

Строк опрацювання повідомлення комісією не повинен перевищувати 10 робочих днів із дня його отримання керівником закладу освіти.

ІІІ. ПОРЯДОК ПОДАННЯ ТА РЕЄСТРАЦІЇ ПОВІДОМЛЕНЬ (ЗАЯВ)

3.1. Учасники освітнього процесу (здобувачі освіти, батьки/законні представники, педагогічні та інші працівники) мають право подати повідомлення/заяву про випадок булінгу, насильства чи жорстокого поводження.

3.2. Способи подання повідомлень:

У письмовій формі на ім’я директора закладу освіти.

В електронній формі (через офіційну електронну пошту закладу або спеціальні онлайн-форми/скриньки довіри).

Усній формі (з подальшим опрацюванням та фіксацією в доповідній записці працівника, який прийняв звернення).

3.3. Реєстрація:

Кожне повідомлення підлягає обов'язковій реєстрації в спеціальному Журналі обліку повідомлень/заяв про випадки насильства та булінгу в день його надходження.

Повідомлення, отримане у вихідний, святковий день або позаробочий час, реєструється у перший робочий день.

Облік може здійснюватися у паперовій та/або електронній формі.

IV. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ПРОЦЕДУРА ВИСЛУХОВУВАННЯ ДИТИНИ

4.1. Розгляд та опрацювання зареєстрованого повідомлення про випадок насильства та/або жорстокого поводження з дитиною здійснюється Комісією відповідно до її повноважень, визначених у пункті 2.5 цього Положення, та вимог чинного законодавства.

4.2. Під час розгляду повідомлення Комісія в межах визначених повноважень збирає й аналізує інформацію щодо обставин випадку, за потреби отримує пояснення учасників, батьків або інших законних представників дитини, свідків, оцінює потреби дітей у соціальних та психолого-педагогічних послугах і готує відповідні рекомендації.

4.3. Процедура вислуховування дитини:

- Дитині забезпечується можливість висловити свою думку, повідомити про обставини випадку та бути почутою з урахуванням її віку, рівня розвитку, індивідуальних особливостей і найкращих інтересів.

- Вислуховування проводиться у доброзичливій, безпечній та доброзичливій до дитини атмосфері, без психологічного тиску, звинувачень, осуду чи примушування до надання пояснень.

- Під час спілкування з дитиною забезпечується участь практичного психолога або соціального педагога в межах їхньої компетенції.

- Питання до дитини мають бути коректними, зрозумілими та нейтральними. Не допускається постановка навідних запитань, примушування до повторного переказу травматичних обставин або організація багаторазового опитування дитини різними працівниками закладу.

- Питання щодо присутності батьків або інших законних представників під час вислуховування вирішується з урахуванням безпеки та найкращих інтересів дитини. Якщо є підстави вважати, що батьки або законні представники причетні до насильства чи їхня присутність може зашкодити дитині, їх не залучають до такого спілкування, а інформацію передають відповідним уповноваженим органам.

- Дитина має право відмовитися від надання пояснень або висловити свою позицію в інший прийнятний для неї спосіб.

- Інформація про позицію дитини та результати її вислуховування фіксується в матеріалах розгляду з дотриманням вимог щодо захисту персональних даних і конфіденційності.

4.4. Під час розгляду повідомлення не допускається перекладання на дитину відповідальності за виникнення випадку, проведення працівниками закладу освіти самостійного розслідування, встановлення вини учасників або здійснення дій, що належать до компетенції правоохоронних та інших уповноважених органів.

V. ПОРЯДОК РЕАГУВАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ВПЛИВУ

5.1. За результатами розгляду повідомлення Комісія оформлює рішення та рекомендації щодо подальших дій, спрямованих на забезпечення безпеки дитини, надання необхідної допомоги учасникам випадку, усунення причин і умов, що могли сприяти виникненню насильства та/або жорстокого поводження з дитиною, а також недопущення повторення подібних випадків.

Комісія не здійснює юридичної кваліфікації дій учасників та не встановлює їхньої вини. У разі виявлення ознак правопорушення відповідна інформація передається уповноваженим органам.

5.2. У разі виявлення ознак насильства та/або жорстокого поводження з дитиною керівник закладу освіти невідкладно, але не пізніше трьох годин із моменту виявлення таких ознак:

- вживає заходів для припинення насильства та недопущення його повторення;

- повідомляє батьків або інших законних представників дитини, яка постраждала, а також дитини, яка вчинила насильство, крім випадків, коли вони є ймовірними кривдниками або таке повідомлення може зашкодити безпеці чи інтересам дитини;

- письмово повідомляє уповноважений підрозділ Національної поліції України та службу у справах дітей за місцем розташування закладу освіти;

- одночасно інформує територіальний орган Національної соціальної сервісної служби України та Державну службу України у справах дітей.

У разі необхідності організовує надання домедичної допомоги, виклик екстреної медичної допомоги та вживає інших невідкладних заходів для забезпечення безпеки дитини.

5.3. Заходи виховного впливу та підтримки учасників випадку:

- До здобувача освіти, який вчинив булінг (цькування), застосовуються заходи виховного впливу відповідно до Порядку застосування заходів виховного впливу, затвердженого наказом МОН України від 18.06.2026 № 961, з урахуванням обставин випадку, віку дитини та вимог чинного законодавства.

- До учасників випадку організовується необхідна психологічна, соціально-педагогічна та інша підтримка відповідно до визначених потреб.

- За рекомендаціями Комісії розробляються та реалізуються заходи, спрямовані на корекцію поведінки, формування навичок ненасильницького спілкування, відповідального ставлення до власних вчинків, відновлення безпечного освітнього середовища та запобігання повторним випадкам.

- Відновні практики та примирення сторін можуть застосовуватися лише за умови добровільної згоди учасників, відсутності загрози безпеці дитини та недопущення будь-якого тиску на дитину, яка постраждала. Такі практики не замінюють обов’язкового реагування на повідомлення про насильство та не можуть бути умовою надання допомоги постраждалій дитині.

5.4. Реагування на випадки домашнього насильства щодо дитини:

У разі виявлення ознак домашнього насильства щодо дитини заклад освіти діє відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», законодавства про охорону дитинства та інших нормативно-правових актів, що регулюють питання захисту прав дитини.

При цьому заклад освіти:

- невідкладно вживає заходів для забезпечення безпеки дитини та, за наявності безпосередньої загрози її життю чи здоров’ю, викликає Національну поліцію за номером 102 та, за потреби, екстрену медичну допомогу;

- повідомляє уповноважені органи та служби відповідно до встановленого законодавством порядку;

- не допускає передачі інформації особам, які можуть бути причетними до вчинення домашнього насильства, якщо це може створити загрозу дитині;

- забезпечує дитині психологічну та соціально-педагогічну підтримку в межах компетенції закладу освіти;

- взаємодіє зі службою у справах дітей, Національною поліцією, надавачами соціальних послуг та іншими уповноваженими органами з метою захисту прав та найкращих інтересів дитини;

- здійснює подальший супровід дитини в межах компетенції закладу освіти з дотриманням вимог конфіденційності.

VI. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

6.1. Здобувачі освіти мають право на:

- безпечні та нешкідливі умови навчання і перебування в закладі освіти;

- захист від будь-яких форм фізичного, психологічного, економічного, сексуального насильства, булінгу (цькування), жорстокого поводження, дискримінації та приниження честі й гідності;

- повагу до своєї честі, гідності, прав і свобод;

- звернення до керівника закладу освіти, педагогічних працівників, психологічної служби або інших уповноважених осіб із повідомленням про випадки насильства та/або жорстокого поводження;

- отримання необхідної психологічної, соціально-педагогічної та іншої допомоги у зв’язку з випадком насильства або жорстокого поводження незалежно від того, чи є дитина постраждалою, свідком або дитиною, яка вчинила насильство;

- бути вислуханими під час розгляду повідомлення з урахуванням віку, індивідуальних особливостей та найкращих інтересів дитини;

- захист персональних даних і нерозголошення інформації про обставини випадку, крім випадків, передбачених законодавством.

6.2. Здобувачі освіти зобов’язані:

- поважати права, честь і гідність інших учасників освітнього процесу;

- дотримуватися правил поведінки, прийнятих у закладі освіти;

- не допускати проявів насильства, булінгу (цькування), дискримінації, приниження та інших форм жорстокого поводження;

- повідомляти педагогічних працівників або адміністрацію закладу освіти про відомі їм випадки насильства та/або жорстокого поводження з дітьми.

6.3. Батьки (законні представники) здобувачів освіти мають право на:

- отримання інформації про діяльність закладу освіти щодо забезпечення безпечного освітнього середовища та запобігання випадкам насильства і жорстокого поводження з дітьми;

- звернення до керівника закладу освіти з усними або письмовими повідомленнями про випадки насильства та/або жорстокого поводження з дітьми;

- отримання інформації про результати розгляду поданого ними повідомлення в межах, дозволених законодавством;

- участь у розгляді повідомлення та надання пояснень і матеріалів, що стосуються випадку, з дотриманням прав та інтересів усіх дітей;

- отримання рекомендацій щодо надання дитині необхідної психологічної, соціально-педагогічної та іншої допомоги.

6.4. Батьки (законні представники) зобов’язані:

- дотримуватися прав та поважати честь і гідність дитини й інших учасників освітнього процесу;

- виховувати у дітей повагу до прав і свобод інших людей, формувати навички ненасильницької поведінки та конструктивного розв’язання конфліктів;

- сприяти створенню безпечного освітнього середовища та співпрацювати із закладом освіти з питань запобігання насильству і жорстокому поводженню з дітьми;

- невідкладно повідомляти заклад освіти про відомі їм випадки насильства та/або жорстокого поводження з дітьми;

- брати участь у розгляді повідомлень і виконувати законні вимоги та рекомендації закладу освіти в межах своїх повноважень;

- сприяти отриманню дитиною необхідної допомоги та підтримки.

VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

7.1. Це Положення схвалюється педагогічною радою закладу освіти та затверджується наказом керівника закладу освіти. Положення набирає чинності з дня введення його в дію відповідним наказом.

7.2. Положення оприлюднюється на офіційному вебсайті закладу освіти з метою забезпечення відкритого доступу до інформації про порядок запобігання та реагування на випадки насильства та/або жорстокого поводження з дітьми.

7.3. Усі учасники освітнього процесу мають бути ознайомлені з цим Положенням у частині, що стосується їхніх прав та обов’язків.

7.4. Зміни та доповнення до цього Положення вносяться в установленому порядку з урахуванням змін у законодавстві України та затверджуються наказом керівника закладу освіти після схвалення педагогічною радою.

7.5. У разі внесення змін до законодавства України норми цього Положення застосовуються в частині, що не суперечить чинному законодавству, до приведення Положення у відповідність із такими змінами.